

Kerstreis

Op 26 september 2010 is het startsein gegeven voor het vormen van een “kerst-commissie” (Hetty van Elburg, Adrie Winters, Ton Verstraaten, Siert de Langh en Kees Hannema) om onder de Pax-vlag Poolse kinderen voor een kerstvakantie van twee weken naar Nederland te halen. Na snel schakelen in verschillende (telefonische) vergaderingen is het ons gelukt om op 19 december 2010 19 kinderen in 10 gastgezinnen onder te brengen.

Op vrijdag 17 december vertrokken Ilse Kapitein en Kees Hannema vanaf het vliegveld Eindhoven, ja u leest het goed, vanaf het vliegveld, niet dat de bus daar vanaf vertrekt, maar we hebben besloten om de kinderen met het vliegtuig op te halen. Op zondagmorgen 07.00 uur verzamelen de kinderen zich voor het gebouw van PZKS. Het is vroeg, het is donker en het is koud, maar de kinderen zijn allen op tijd, met nu al gespannen gezichten. WE GAAN VLIEGEN!

Bij PZKS worden we uitgenodigd om binnen alles nog even door te spreken. Wat toch wel opvalt, zijn een aantal te grote koffers. Hier en daar worden nog wat koffers omgewisseld. Er wordt gecheckt of de paspoorten allemaal meegenomen zijn en of er te grote flessen met deo, haarspray, drinken of wat dan ook, in de koffers zitten. Een paar flessen met deo worden, met tegenzin, thuis gelaten.

Dan is het zover, er moet afscheid genomen worden, want de bus staat klaar om ons naar het vliegveld in Katowice te brengen. Het blijkt dat we net in de bus passen, 19 kinderen, Ilse en Kees, maar vol goede moed en een vrolijke stemming, gaat de reis verder over de besneeuwde wegen in Katowice.

Op het vliegveld besluiten we direct door de douane te gaan, waarbij er toch nog een aantal deo's de container in belanden. Ilse en Kees maken zich wel zorgen om een aantal te grote koffers, maar de eerste controlepost zijn we door. We moeten ongeveer twee uur wachten op het vliegveld, maar dat gaat zonder moeite.

Dan klinkt er een lieflijke Poolse dame door de speakers, die ons in het Engels aangeeft, dat we mogen instappen. Nu is van de koppies af te lezen, het wordt spannend.

Ilse en Kees vinden het vooral spannend of alle koffers meekomen, en ja hoor, er wordt één koffer tegengehouden. Nadat we uitgelegd hadden, waarvoor we hier waren, mocht de koffer gratis mee in de bagage ruimte. En daar zaten we, in het vliegtuig, ik zal die gezichten nooit vergeten.

We staan klaar om te gaan stijgen, de motor maakt meer lawaai, we komen in beweging, het gaat harder en harder en ja hoor, de wielen zijn van de grond.

De lucht werd blauwer, maar de gezichten werden witter. Ikzelf had de handen vast van drie meisjes, die gedurende het stijgen gingen inzien, dat het ook best leuk is. Ze zagen Katowice van een heel andere kant en de angst maakte plaats voor nieuwsgierigheid. Eenmaal onderweg vielen ze snel in slaap, wellicht hadden ze er 's nachts niet van kunnen slapen. De reis verliep verder goed, al hadden we meer last van turbulentie dan op de heenreis.

Na anderhalf uur daalden we af naar Eindhoven, waarna we na een geslaagde landing snel naar de ontvangsthal gingen. Immers stonden daar de gastouders vol spanning te wachten.

Na de ontmoeting gingen de kinderen met hun gastouders naar verschillende plaatsen in Nederland voor een fijne vakantie en kerst in Nederland.

En op 3 januari gingen ze weer terug, wat gaat de tijd snel.
Hetty van Elburg en Ewa Bos hebben de kinderen weer teruggebracht naar Polen.

De kinderen moesten om 12.00 uur op vliegveld Eindhoven zijn, om dan weer terug naar Polen te vliegen! Maar er was een vertraging van anderhalf uur en dat was het voor de kinderen best weer spannend. Wat je hoorde was, dat de kinderen het erg naar hun zin hebben gehad en veel kinderen wilden graag blijven, mede door de liefde die de kinderen weer hebben ontvangen van de gastouders.

Alhoewel er aandacht was gevraagd voor de koffers, was ook bij de terugreis de vraag voor Hetty en Ewa, hoe komen die koffers door de douane.

Één meisje had een te grote tas waardoor we terug werden gestuurd bij de laatste controle. Na veel vijven en zessen konden we naar het vliegtuig, die op ons stond te wachten. De kinderen zaten allemaal goed, sommige hadden veel schik en hadden het over hun geweldige ervaring van de Kerst en het vliegen. (SUPER) Zoals je dit veel van de kinderen hoort als ze hier zijn. Toen wij aankwamen in Polen sneeuwde het en het was koud. Gelukkig stond de chauffeur nog op ons te wachten! Vanwege de vertraging in Nederland, heeft hij lang op ons moeten wachten. Snel reden wij naar PZKS en daar stonden ouders, zusters, Barbara en Ursula (medewerkers PZKS) ons op te wachten. We konden de kinderen met een fijn en voldaan gevoel weer overdragen aan ouders en/of verzorgers.

Al met al een zeer geslaagde actie, wat ook door de meeste gastouders is bevestigd.

Daarbij werd ook de dank uitgesproken naar ons als commissie, maar laat ik namens de commissie de gastouders hartelijk danken voor hun gastvrijheid. Want als jullie er niet zijn, kunnen wij nog zoveel willen organiseren, dat gaat dan niet lukken.

Nogmaals dank en wat ons betreft, tot de volgende kerstreis.

Hetty van Elburg, Ewa Bos, Ilse Kapitein, Kees Hannema